

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SLUŽBENIČKOG SUDA
EUROPSKE UNIJE
(drugo vijeće)
21. listopada 2015.

Predmet F-57/14

AQ
protiv
Europske komisije

„Javna služba – Dužnosnici – Uredba br. 45/2001 – Obrada osobnih podataka pribavljenih u privatne svrhe – Upravna istraga – Stegovni postupak – Pravo na obranu – Obveza obrazlaganja – Stegovna mjera – Proporcionalnost“

Predmet: Tužba podnesena na temelju članka 270. UFEU-a, primjenjivog na Ugovor o EZAE-u na temelju njegova članka 106.a, kojom AQ traži, s jedne strane, poništenje odluke tijela za imenovanje Europske komisije od 19. ožujka 2014. kojom je odbijena njegova žalba te, prema potrebi, poništenje odluke od 6. rujna 2013. kojom mu je izrečena stegovna mjera ukora i, s druge strane, da se Komisiji naloži da mu isplati iznos od 5000 eura, procijenjen *ex æquo et bono*, na ime naknade štete.

Odluka: Tužba se odbija. AQ snosi vlastite troškove te mu se nalaže snošenje troškova Europske komisije.

Sažetak

1. Dužnosnici – Dužnost brižnog postupanja uprave – Obveza obraćati se dužnosniku na jeziku kojim on temeljito vlada – Doseg

(Povelja Europske unije o temeljnim pravima, čl. 41. st. 4.)

2. Dužnosnici – Stegovne mjere – Stegovni postupak – Poštovanje prava na obranu – Upravna istraga – Dužnost upravnog tijela da dostavi isprave iz spisa tijekom odvijanja istrage – Nepostojanje

(Pravilnik o osoblju za dužnosnike, Prilog IX., čl. 1. i 2.)

3. Dužnosnici – Stegovne mjere – Stegovni postupak – Pokretanje stegovnog postupka – Dužnost upravnog tijela da dostavi isprave iz spisa prije pokretanja stegovnog postupka – Uvjet – Poštovanje zakonitih interesa povjerljivosti

(Povelja Europske unije o temeljnim pravima, čl. 41. st. 2. t. (b); Pravilnik o osoblju za dužnosnike, Prilog IX., čl. 3.)

4. *Dužnosnici – Prava i obveze – Zaštita fizičkih osoba u vezi s obradom osobnih podataka – Povreda obveze – Primjena stegovnih mjera*
(Povelja Europske unije o temeljnim pravima, čl. 8.; Uredba br. 45/2001, čl. 4. st. 1. t. (b) i čl. 49.)

5. *Dužnosnici – Odluka kojom se nanosi šteta – Stegovna mjera – Obveza obrazlaganja – Doseg*
(Pravilnik o osoblju za dužnosnike, čl. 25. st. 2.)

6. *Dužnosnici – Stegovne mjere – Sankcija – Poštovanje načela proporcionalnosti – Težina povrede – Kriteriji za ocjenu*
(Pravilnik o osoblju za dužnosnike, Prilog IX., čl. 10.)

1. Iako se institucije, u skladu s dužnošću brižnog postupanja, dužnosniku moraju obraćati na jeziku kojim on temeljito vlada, iz članka 41. stavka 4. Povelje Europske unije o temeljnim pravima ne može se zaključiti da sve odluke koje institucija Unije upućuje nekom od svojih dužnosnika moraju biti sastavljene na jeziku koji je potonji odabrao. Naime, navedena odredba primjenjuje se na odnose između institucija i njihovih službenika samo onda kada službenici upućuju dopis institucijama isključivo u svojstvu građana Unije, a ne u svojstvu dužnosnika ili službenika.

Shodno tomu, dužnosnik se ne može uspješno pozvati na spomenutu odredbu ako se u upravnoj istrazi i stegovnom postupku mogao očitovati na jeziku koji je odabrao te ako je u stegovnom postupku raspolagao rokom dovoljnim da zatraži da ga se sasluša na nekom drugom jeziku.

Nema govora ni o povredi odredbe članka 6. stavka 3. točke (a) Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda kojom se među ostalim predviđa da svaki optuženik ima pravo da bude obaviješten, na jeziku koji razumije, o prirodi i razlozima optužbe koja se protiv njega podiže, zato što se navedena odredba primjenjuje samo u kaznenim predmetima.

(t. 58., 61., 62.)

Izvori:

Sud: presuda od 8. svibnja 2008., Weiss und Partner, C-14/07, EU:C:2008:264, t. 57.

Službenički sud: rješenja od 7. listopada 2009., Marcuccio/Komisija, F-122/07, EU:F:2009:134, t. 63. i 65., i Marcuccio/Komisija, F-3/08, EU:F:2009:135, t. 31. i 33.

2. Iz članka 2. Priloga IX. Pravilniku, koji upućuje na članak 1. istog priloga, proizlazi da dotični službenik tijekom upravne istrage mora biti obaviješten o svojoj uključenosti sve dok to obavještanje ne šteti urednom obavljanju navedene istrage.

Tijelo za imenovanje ne krši članak 2. Priloga IX. Pravilniku niti dužnosnikovo pravo na obranu u okviru upravne istrage ako je dužnosnik obaviješten o pokretanju te istrage i ako mu je dostavljeno izvješće o istrazi, što nadilazi obvezu koja je tom tijelu propisana člankom 2. Priloga IX. Pravilniku koji predviđa samo da se dotičnoj osobi dostave zaključci izvješća o upravnoj istrazi. Osim toga, dokumente izravno povezane s optužbama koje su protiv nje iznesene dotična osoba može tražiti samo za potrebe upravne istrage.

(t. 67. do 71.)

3. Iako je točno da članak 3. Priloga IX. Pravilniku tijelu za imenovanje nameće obvezu da dotičnom dužnosniku prije njegova saslušanja dostavi sve isprave iz spisa prije nego što donese odluku o pokretanju stegovnog postupka, s druge strane, kada nekoj osobi daje pristup spisu koji je se tiče, upravno tijelo također je sukladno članku 41. stavku 2. točki (b) Povelje Europske unije o temeljnim pravima dužno poštovati zakonite interese povjerljivosti.

Budući da su istražitelji od početka upravnog istražnog postupka dotičnom dužnosniku stavili na raspolaganje podatke koji ga se tiču, navedene u poruci elektroničke pošte koju je jedan drugi dužnosnik poslao Istražnom i stegovnom uredu Komisije, dostava te poruke elektroničke pošte tek nakon njegova saslušanja ne može naštetiti njegovu pravu na obranu.

(t. 73., 79., 80.)

4. Članak 8. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i Uredba br. 45/2001 o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Europske unije i o slobodnom kretanju takvih podataka, koji osobama priznaju pravno zaštićena subjektivna prava, primjenjuju se na obradu osobnih podataka koju provode, među ostalim, institucije Unije u obavljanju poslova koji djelomično ili u cijelosti ulaze u područje primjene prava Unije. Upravo o tom kontekstu članak 49. Uredbe br. 45/2001 predviđa primjenu stegovnih mjera na dužnosnike i službenike u slučaju propusta u poštovanju obveza koje imaju na temelju te uredbe, bilo da je on namjeran ili posljedica nemara.

Na dužnosnika koji se predstavlja kao „primatelj“ osobnih podataka, u smislu Uredbe br. 45/2001 u cilju dobivanja tih podataka određene osobe, primjenjuju se istodobno članak 8. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i odredbe Uredbe br. 45/2001, a posebno obveza propisana člankom 4. stavkom 1. točkom (b) te uredbe, sukladno kojem osobni podaci moraju biti prikupljeni s točno utvrđenom, nedvosmislenom i zakonitom namjenom i ne dodatno obrađeni na način koji je nespojiv s tom namjenom.

(t. 88., 90.)

5. Obrazloženje odluke kojom se nanosi šteta treba sudovima omogućiti provođenje nadzora zakonitosti odluke, a zainteresiranoj osobi pružiti potrebne informacije na temelju kojih ona može utvrditi je li odluka osnovana.

Pitanje odgovara li tim zahtjevima obrazloženje tijela za imenovanje kojim se izriče sankcija treba ocijeniti ne samo u pogledu njegova teksta već jednako tako s obzirom na kontekst kao i cjelokupna pravna pravila koja uređuju dotično područje. U tom pogledu, iako tijelo za imenovanje mora precizno navesti utvrđene činjenice na teret dužnosnika te argumente koji su ga naveli na donošenje odabrane sankcije, ne traži se da ono raspravi sve pravne i činjenične elemente koje je dotična osoba navela tijekom postupka.

(t. 112., 113.)

Izvori:

Službenički sud: presude od 8. studenoga 2007., *Andreasen/Komisija*, F-40/05, EU:F:2007:189, t. 260., i od 17. srpnja 2012., *BG/Ombudsman*, F-54/11, EU:F:2012:114, t. 96., potvrđena u žalbenom postupku presudom od 22. svibnja 2014., *BG/Ombudsman*, T-406/12 P, EU:T:2014:273

6. Kada je riječ o ocjeni je li izrečena stegovna mjera razmjerna težini utvrđenih činjenica, treba reći da, iako je točno da Pravilnik o osoblju ne predviđa čvrst odnos između sankcija predviđenih u članku 9. Priloga IX. Pravilniku i mogućih oblika povrede dužnosti koje dužnosnik može počinuti, članak 10. Priloga IX. Pravilniku sadržava popis kriterija koji nije konačan, uključujući okolnosti koje mogu biti olakotne ili otegotne za postupanje dužnosnika, a o kojima tijelo za imenovanje mora voditi računa kod utvrđivanja težine povrede dužnosti i odlučivanja o stegovnoj mjeri.

(t. 118.)